

1.10.2008

Dnro 3360/4/06

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Harri Ojala

KURINPITORANGAISTUKSEN MÄÄRÄÄMINEN

1

KANTELU

Kantelija arvosteli 7.10.2006 päivätyssä kirjeessään Konnunsuon vankilan menettelyä kurinpittoa, avolaitosmääräyksen peruuttamista ja ns. VA-lomaa sekä vankien kirjeenvaihdon tarkastamista koskevassa asiassa.

3

RATKAISU

3.1

Kurinpitorangeistuksen määrääminen

Tapahtumatietoja

Kantelija oli poistumisluvallaan Sulkavan vankilasta 9.9.2006 joutunut poliisin kiinni ottamaksi rikosepäilyn vuoksi (törkeä pahoinpitely). Kantelija siirrettiin pidätyksen jälkeen Sulkavan vankilan johtajan pyynnöstä Konnunsuon vankilaan. Konnunsuon vankilan johtaja katsoi kantelijan syyllistyneen törkeään poistumislupaehtoien rikkomiseen ja määräsi hänelle 22.9.2006 kurinpitorangeistuksena 5 vuorokautta yksinäisyyttä. Kantelija ei valittanut kurinpitopäätöksestä.

Tapahtuma-aikaan voimassa olleita säännöksiä ja oikeusohjeita

Rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (jäljempänä RTL) 2 luvun 10 §:n mukaan jos vanki rikkoo vankilan järjestystä tai *poistumisluvan*, siviilityöluvan tai opintoluvan ehtoja taikka tekee laitoksessa rikoksen, josta yleisen lain mukaan tulevan seuraamuksen arvioidaan olevan sakkoa (järjestysrikkomus), voidaan vangille, jollei muistutusta pidetä riittävänä, määrätä kurinpitorangeistuksena:

- 1) varoitus;
- 2) oikeuksien menettäminen tai vähentäminen (oikeuksien menetys);
- 3) siirtäminen yksinäishuoneeseen (yksinäisyys) tai;
- 4) milloin vankia rangaistaan yksinäisyydellä, tämän ajan jättäminen samalla kokonaan tai osaksi lukematta rangaistusajaksi (suoritetun ajan menetys).

Rikoslain 2 luvun 13 §:n 1 momentin mukaan jos rangaistusvanki tekee rangaistuslaitoksessa tai muuten ollessaan vankilan viranomaisen valvonnan alaisena rikoksen, josta yleisen lain mukaan tulevan seuraamuksen katsotaan olevan sakkoa, siitä on laitoksessa määrättävä kurinpitorangeistus niin kuin erikseen säädetään. Jos katsotaan, että rikoksesta seuraa anka-

rampi kuin sakkorangaistus, rikoksenteijä on pantava siitä syytteeseen tuomioistuimessa. Pykälän 3 momentin mukaan *milloin rangaistusvanki tekee rikoksen laitoksen ulkopuolella, hänet on pantava siitä syytteeseen tuomioistuimessa (kurs. tässä).*

Kurinpidon alaa koskevaa säännöstä sovelletaan myös avolaitoksessa olevaan sen ohella, että hänet voitiin toimittaa vankilaan (RTL 4 luvun 7 §:n 1 momentti). Säännöksen mukaan rangaistuslaitoksen johtaja voi määrätä kurinpitorangaistuksen avolaitoksessa olevalle, joka tekee siellä järjestyksirikkomuksen tai poistuu sieltä luvatta taikka rikkoo poistumisluvan, siviilitöyluvan tai opintoluvan ehtoja.

RTL 2 luvun 10a §:n mukaan jos vanki tuomitaan tuomioistuimessa rangaistukseen rikoksesta, josta hänelle on määrätty kurinpitorangaistus, kurinpitorangaistus raukeaa siltä osin kuin sitä ei ole pantu täytäntöön.

Vankeinhoitoasetuksen 63 §:n mukaan vangille, joka on syyllistynyt kahteen tai useampaan järjestyksirikkomukseen, on määrättävä niistä yhteinen kurinpitorangaistus. Jos kurinpitorangaistuksen määräämisen jälkeen ilmenee, että vanki on sitä ennen tehnyt toisen järjestyksirikkomuksen, kurinpitorangaistus määrätään erikseen, jollei aikaisemmin ilmi tulleesta rikkomuksesta määrättyä kurinpitorangaistusta pidetä riittävänä.

Vankeinhoitoasetuksen 66 §:n mukaan jos vankia syytetään tuomioistuimessa rikoksesta, josta vangille on rangaistuslaitoksessa määrätty kurinpitorangaistus, kurinpitorangaistuksesta ja sen täytäntöönpanosta on ilmoitettava tuomioistuimelle.

Kurinpitorangaistuksen käyttöalaa (RTL 2 luvun 10 §) laajennettiin myös poistumislupaehtojen rikkomiseen lailla rangaistusten täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta (128/1995) 1.5.1995 lukien. Laajennus koski myös avolaitoksia. Samassa yhteydessä silloisen laintasaisen asetuksen nimike muutettiin laiksi. Avolaitosten kurinpitosääntelyä yhdenmukaisesti suljettujen laitosten kurinpitosääntelyn kanssa rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta annetulla lailla 580/2001. Muutokset tulivat voimaan 1.8.2001.

Kurinpitorangaistuksen laajentamisesta vankien poistumislupaehtojen rikkomisiin säädettyä lakia koskevan hallituksen esityksen HE 66/1994 perusteluissa todettiin muun muassa (s.30-) seuraavaa. "[V]angille voitaisiin määrätä kurinpitorangaistus, jos hän laiminlyö poistumisluvan perusteena olevan tärkeän asian hoitamisen, oleskelee sallitun paikan ulkopuolella, laiminlyö ilmoittautumisen tai syyllistyy järjestyshäiriöön poissaolon aikana.

Vaikka rikos poistumisluvan aikana onkin samalla poistumislupaehtojen rikkomisen, *rangaistuslaitoksen ulkopuolella tehtyä rikosta ei voida rikoslain 2 luvun 13 §:n 3 momentin mukaan käsitellä hallinnollisessa kurinpitomenettelyssä. Vangin syyllistyessä luvan aikana rikokseen hän saa siitä seuraamuksen rikosprosessuaalisessa järjestyksessä (kurs. tässä).*"

1.10.2006 voimaan tullutta vankeuslakia koskevassa hallituksen esityksessä HE 263/2004 on käsitelty myös kurinpitorangaistuksen (15 luku) soveltamisalaa. Viitataan tässä vain yleisperusteluissa (s. 99-) todettuun. Vankeuslain 15 luvun 3 §:n (järjestyksirikkomukset) yksityiskohtaisissa perusteluissa (s. 188-) todetaan lisäksi seuraavaa.

"Pykälän 1 momentin 1 kohdassa ehdotetaan säädettäväksi tapauksista, joissa vangille voidaan määrätä kurinpitorangaistus rikoksesta. Tätä rajaa säädellään nykyisin RTL 2 luvun 10 §:ssä ja rikoslain 2 luvun 13 §:n 1 ja 3 momentissa.

Pykälän 1 momentin 1 kohta ehdotetaan sisällöltään yhdenmukaiseksi ehdotetun rikoslain 2 luvun 13 §:n soveltamisalan kanssa. Järjestysrikkomuksena voitaisiin käsitellä sellainen vankilassa tai Vankeinhoitolaitoksen virkamiehen valvonnan alaisena tehty rikos, josta ei yleisessä tuomioistuimessa ole odotettavissa ankarampaa rangaistusta kuin sakkoa.

Säännös edellyttää, että teosta yksittäisessä tapauksessa arvioidaan seuraavan korkeintaan sakkorangaistus. Säännöksen soveltaminen edellyttää käytännössä, että kyseisen teon rikoslain mukaisessa rikostunnusmerkistössä on säädetty mahdollisuus tuomita sakkorangaistus.

Lisäksi säännöksen soveltamisala on rajattu niin, että rikos on tehty vankilassa tai sen alueella taikka, jos se on tehty vankilan ulkopuolella, rikos on tapahtunut Vankeinhoitolaitoksen virkamiehen valvonnassa. Valvonnalla tarkoitetaan henkilökunnan välitöntä valvontaa. Tällainen valvonta voi käytännössä tarkoittaa esimerkiksi valvonnan alaisena suoritettua käyntiä vankilan ulkopuolella, saatettua poistumislupaa, vangin kuljetusta, siirtoa tai muuta valvottua toimintaa vankilan ulkopuolella.

Sen sijaan jos rikos on tehty vankilan ulkopuolella, esimerkiksi valvomattomalla poistumisluvalla, siitä ei voitaisi määrätä kurinpitorangaistusta vankilassa, ellei samalla ole kyse huumausaineen käyttörikkoksesta pykälän 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa.

Sellaisia rikoksia, joista vankilassa voidaan tuomita kurinpitorangaistus, ovat esimerkiksi huumausaineiden käyttörikkos, huumausainerikos, karkaaminen ja sen yritys, vangin varustautuminen aseella, lievä pahoinpitely, virkamiehen vastustaminen, haitanteko virkamiehelle, vahingonteko ja lievä vahingonteko. – – Nykyisessä lainsäädännössä omaksuttu rajanveto siitä, milloin rikoksesta voidaan määrätä kurinpitorangaistus ja milloin rikos on ilmoitettava poliisille esitutkinnan suorittamiseksi, on vakiintunut myös käytännössä. Näistä syistä nykyiseen rajanvetoon ei ehdoteta muutoksia."

Vankilan johtajan selvitys ja Rikosseuraamusviraston lausunto

Ma. vankilanjohtaja toteaa 15.11.2006 päivätyssä selvityksessään määränneensä kantelijalle 22.9.2006 viiden vuorokauden yksinäisyysrangaistuksen törkeästä poistumislupaehtojen rikkomisesta selvityksessä mainittujen lainkohtien nojalla. *Ma. vankilanjohtajan* mukaan kurinpitorangaistus perustui nimenomaan kantelijan käyttäytymiseen poistumisluvan aikana eikä pahoinpitelysyytteeseen, joka oli poliisin esitutkinnassa. *Ma. vankilanjohtaja* totesi "hänhän oli joutunut pidätetyksi eikä ollut käyttäytynyt niin kuin avolaitosvangin tulisi poistumislupansa aikana käyttäytyä. – – Ollessaan kuultavana avolaitosmääräyksen peruutusesitystä varten 22.9.2006 kantelija myönsi rikkoneensa poistumislupaehtoja siltä osin, että poliisi pidätti hänet kesken loman. Kantelija vastusti avolaitosmääräyksen peruuttamista, koska ei mielestään ollut rikkonut avolaitosehtoja vaan poistumislupaehtoja."

Ma. vankilanjohtaja on vielä 10.9.2008 kertonut, että kantelijalle määrätystä kurinpitorangaistuksesta ei ole ilmoitettu vankeinhoitoasetuksen 66 §:ssä tarkoitetulla tavalla syyteasiaa käsitelleelle tuomioistuimelle. *Ma. vankilanjohtajan* mukaan ilmoituksen tekeminen oli unohtunut epähuomiossa. Ilmoittamisen laiminlyöntiin Rikosseuraamusviraston lausunnosta ilmenevästä kehotuksesta huolimatta oli *ma. vankilanjohtajan* mukaan vaikuttanut se, että kantelija oli jo vapautunut marraskuussa 2006.

Rikosseuraamusviraston mukaan selvityksestä ilmenee, että kantelijan epäiltiin syyllistyneen törkeään pahoinpitelyyn poistumisluvalla 9.9.2006. Kantelija oli pidätettynä rikosepäilyn vuoksi 9.–12.9.2006.

Konnunsuon vankilan johtajan määräämä kurinpitorangeistus perustui nimenomaan vangin käyttäytymiseen poistumisluvan aikana eikä pahoinpitelysyytteeseen.

Rikosseuraamusvirasto viittaa lausunnossaan rangaistusten täytäntöönpanosta annetun asetuksen ja tutkintavankeudesta annetun lain muuttamista koskevan hallituksen esityksen (HE 66/1994) perusteluihin, joita käsiteltiin edellä.

Rikosseuraamusviraston mukaan vangin käytöstä ja rikokseen johtanutta tekoa ei voida erottaa toisistaan siten kuin tässä tapauksessa on tehty. Kantelijan toimintaa ei voida pitää kahtena eri tekona, joista molemmista voidaan antaa rangaistus. Rikosseuraamusviraston mukaan vankilan tulkinta on myös vastoin periaatetta, että ketään ei tulisi rangaista kahdesti samassa asiassa.

Kaakkois-Suomen aluevankila ei katsonut aiheelliseksi ottaa kantaa kurinpitorangeistuksen määräämiseen, koska rangaistus on määrätty ennen vankeuslain voimaantuloa.

Kannanotto

Toimivaltaisesta vankilan johtajasta

Kantelija oli tässä kyseessä olevaa rikosta tehdessään sijoitettuna avolaitokseen (Sulkavan vankila). Pidätyksen jälkeen hänet passitettiin Sulkavan vankilan johtajan pyynnöstä Konnunsuon vankilaan. Tapahtuman aikaan RTL 4 luvun 7 §:ssä pykälässä säädettiin toimivallasta siten, että *rangaistuslaitoksen johtaja* voi määrätä kurinpitorangeistuksen lainkohdassa tarkoitettua järjestysrikkomuksesta. Aiemman säännöksen mukaan kurinpitovalta oli avolaitoksen johtajalla. Uudistetun säännöksen sanamuoto jätti siten avoimeksi, miten toimivalta määräytyi tilanteessa, jossa vanki toimitetaan, kuten tässä tapauksessa, avolaitoksen sijasta suljettuun vankilaan.

Käytännön syyt (tutkinta, kuuleminen ym.) nähdäkseni puoltavat tässä omaksuttua menettelytapaa eli asian käsittelyä vankilassa, jonne asianomainen toimitetaan. Toimivalta jää kuitenkin jossain määrin epäselväksi. Noudatettua menettelyä tukee toisaalta se, että juuri tapahtuman jälkeen voimaan tullessa vankeuslaissa säädetään nimenomaisesti myös tämänkaltaisesta valinnaisesta toimivallasta. Vankeuslain 15 luvun 10 §:n mukaan vangin kurinpitoasia on käsiteltävä ja vangille määrätty kurinpitorangeistus on pantava täytäntöön viipymättä ja tarpeeton-ta huomiota herättämättä. Järjestysrikkomus käsitellään siinä vankilassa, johon vanki on sijoitettu. Vangin kuljetuksen aikana tekemä järjestysrikkomus käsitellään kuitenkin siinä vankilassa, johon vanki saapuu. *Jos vanki siirretään järjestysrikkomuksen vuoksi avolaitoksesta suljettuun vankilaan, järjestysrikkomus voidaan käsitellä ja kurinpitorangeistus määrätä myös sijoittajayksikössä tai siinä vankilassa, johon vanki siirretään (kurs. tässä).*

Käytettävissäni ei ole selvitystä siitä, miten tässä asiassa johtajan toimivaltaa olisi arvioitava. Edellä todetusti asia on kuitenkin voimassa olevassa vankeuslaissa huomioitu tältä osin asianmukaisesti. Tämän vuoksi katson, ettei minun ole syytä ryhtyä tutkimaan tätä kysymystä enemmälti.

Kurinpitotoimivalta vankilan ulkopuolella tehdyn rikoksen johdosta

Kurinpitorangeistusten käyttöala on tapahtuman aikaan ollut epämääräinen. Selkeä rajoitus kurinpitovallan käytölle on kuitenkin vangin syyllistyminen rikokseen rangaistuslaitoksen ulkopuolella.

Vangin kurinpidollinen rankaiseminen poistumislupaehtojen rikkomisen vuoksi oli sinänsä mahdollista muun muassa jos vanki syyllistyi järjestyshäiriöön poistumisluvalla. Tässä tapauksessa johtaja on katsonut vangin syyllistyneen samalla teolla sekä rikokseen että myös poistumislupaehtojen rikkomiseen ja näin päätenyt siihen, että oli mahdollista määrätä vangille kurinpitorangeistus. Tällaiseen tulkintaan rikoslain 2 luvun 13 § ja edellä viitatu RTL:n esityöt eivät kuitenkaan anna mahdollisuutta. Myös oikeusministeriön vankeinhoito-osaston yleiskirjeessä 14/011/95, 26.4.1995 toistettiin hallituksen esityksen perusteluissa todettu kurinpitomenettelyn poissuljenta poistumisluvalla tehdyn rikoksen yhteydessä. Johtaja on siten menetellyt kurinpitorangeistusta kantelijalle määrätessään lainvastaisesti.

Vaasan hovioikeus on 19.2.2008 (Jämsän käräjäoikeus 2.5.2007) tuominnut kantelijan törkeästä pahoinpitelystä 1 vuoden 8 kuukauden vankeusrangaistukseen. Tuomio on lainvoimainen. Kantelijalle määrättyä ja toimeenpantua 5 vuorokauden yksinäisyyttä kurinpitorangeistuksena ei ole tuomioissa huomioitu rikoslain 6 luvun 15 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Lainkohdan mukaan jos vanki tuomioistuimessa tuomitaan rikoksesta, josta määrätyn kurinpitorangeistuksen hän on kokonaan tai osaksi suorittanut, on rangaistuksesta vähennettävä kohtuullinen määrä, jollei ole perusteltua aihetta jättää vähennystä tekemättä tai pitää suoritettua kurinpitorangeistusta täytenä rangaistuksena teosta. Kurinpitorangeistuksen huomioimatta jättäminen on johtunut siitä, että tuomioistuimelle ei edellä todetusti ollut ilmoitettu toimeenpannusta kurinpitorangeistuksesta.

Vangille kurinpitorangeistuksena määrätyn yksinäisyyden, jonka johdosta vapaudenmenetyksen kokonaisaika ei kasva, ei ole katsottu merkitsevän vapaudenmenetystä. Se merkitsee kuitenkin tuntuva lisärangaistusta vankeusrangaistusta kärsivälle. Kantelija on tuomioistuimen lainvoimaisen rangaistustuomion lisäksi joutunut samasta teosta suorittamaan lakiin perustuttoman kurinpitorangeistuksen, jota tuomioistuin ei ole voinut huomioida harkinnan mukaan hänelle määrättyä vankeusrangaistusta mitattaessa. Vankilan johtajan menettely loukkasi kantelijan perustuslain 7 §:ssä turvattua henkilökohtaista vapautta. Kantelijan myöntämisellä ei ole kurinpitorangeistuksen lainvastaisessa määräämisessä merkitystä, kuten Rikosseuraamusviraston lausunnossakin todetaan.

Johtajan menettelyn moitittavuuden arvioinnissa olen kuitenkin ottanut huomioon sen, että johtajan tulkinta ei RTL 2 luvun 10 §:n sanamuodon mukaan ole ilmeisessä ristiriidassa kyseisen säännöksen kanssa vaikka sitä vastaan puhuivat sekä hallituksen esityksen perustelut että asiaa koskeva vankeinhoito-osaston yleiskirjeen määräys. Toisaalta menettelyn moitittavuutta lisää se, että johtaja on laiminlyönyt ilmoittaa kurinpitorangeistuksesta tuomioistuimelle. Pidän kuitenkin riittävänä toimenpiteenä, että annan vastaisen varalle johtajalle huomautuksen hänen lainvastaisesta menettelystään kurinpitorangeistuksen määräämisessä ja ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnissä.

Perustuslain 118 §:n 3 momentin mukaan jokaisella, joka on kärsinyt vahinkoa virkamiehen tai muun julkista tehtävää hoitavan henkilön lainvastaisen toimenpiteen tai laiminlyönnin vuoksi, on oikeus vaatia vahingonkorvausta julkisyhteisöltä sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään.

Julkisyhteisön korvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslain 3 luvun 2 §:ssä. Julkisyhteisö on säännöksen mukaan velvollinen korvaamaan julkista valtaa käytettäessä virheen tai laiminlyönnin johdosta aiheutuneen vahingon, jos toimen tai tehtävän suorittamiselle sen laatu ja tarkoitus huomioon ottaen kohtuudella asetettavia vaatimuksia ei ole noudatettu.

Oikeusasiamiehen toimivaltaan ei kuulu ratkaista vahingonkorvauskysymyksiä. Asiassaan vahinkoa kärsinyt kantelija voi, mikäli katsoo siihen olevan aihetta, esittää korvausvaatimuksen vankeinhoitoviranomaisille tai viime kädessä nostaa vahingonkorvauskanteen yleisessä alioikeudessa.

3.2

Avolaitosmääräyksen peruuttaminen

Avolaitokseen määrittämisestä oli tapahtuman aikaan säädetty RTL 4 luvussa. Luvun 2 §:n 1 momentin mukaan Rikosseuraamusvirasto voi määrätä suoritettavaksi avolaitoksessa sakon muuntorangaistuksen ja enintään kahden vuoden pituisen yhdestä tai useammasta rikoksesta tuomitun vankeusrangaistuksen ja sellaiseen rangaistukseen yhteenlasketun sakon muuntorangaistuksen. Edellytyksenä avolaitokseen määrittämiselle on, että tuomittu soveltuu avolaitokseen ja sen toimintaan, eikä ole syytä olettaa hänen luvatta poistuvan laitoksesta. Säännös on tullut voimaan 1.8.2001 (lailla 137/2001). Aikaisemmin voimassa olleen lain mukaan avolaitosmääräyksen antoi oikeusministeriö.

Pykälän 3 momentin mukaan, jos avolaitoksessa oleva vanki osoittautuu mielenlaatussa, käyttäytymisensä tai ruumiillisen kuntonsa puolesta sopimattomaksi avolaitokseen, Rikosseuraamusvirasto voi vankilan johtajan tai vastaavasti avolaitoksen esimiehen esityksestä taikka johtajaa kuultuaan määrätä hänet siirrettäväksi vankilaan tai nuorisovankilaan.

Rikosseuraamusviraston mukaan kantelijan avolaitosmääräyksen peruuttaminen johtui siitä, että hän oli syyllistynyt rikokseen poistumisluvan aikana.

Omasta puolestani katson asiassa kertyneen selvityksen perusteella, että Rikosseuraamusvirasto ei ole ylittänyt harkintavaltaansa kantelijan avolaitosmääräyksen peruuttamisessa.

3.3

Osallistumisvelvollisuudesta vapauttaminen (VA-loma)

Kantelija anoi 4.10.2006 ns. VA-lomaa ajalle 9.10.–13.10.2006. Apulaisjohtaja ei myöntänyt kantelijalle anottua lomaa. Päätöstään apulaisjohtaja perusteli sillä, että kantelija ei ollut osallistunut toimintaan vankeinhoitoasetuksen 31 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Apulaisjohtajan mukaan kantelija oli syyllistynyt edellä mainittuun kurinpitovirastokorvaukseen, eikä siten omasta toiminnastaan johtuen ollut voinut osallistua toimintaan.

Vankeinhoitoasetuksen 31 §:n mukaan säännöllisesti toimintaan osallistunut vanki voidaan vapauttaa osallistumisvelvollisuudesta enintään neljäksi viikoksi vuodessa.

Rikosseuraamusviraston mukaan VA-loma on pitkälti rinnastettavissa vuosilomaan. Säännösten mukaan VA-lomaa voidaan myöntää enintään neljäksi viikoksi vuodessa ja kahdelta arkipäivältä kultakin osallistumiskuukaudelta.

Rikosseuraamusviraston mukaan arvioitaessa VA-lomaa siten, että säännöksen lähtökohta on vuosilomatarkoitus, merkitystä ei voida antaa kovin lyhyille keskeytyksille. Vangin on viraston mukaan katsottava säännöllisellä osallistumisella ikään kuin ansainneen lomamahdollisuuden, eikä muutaman päivän poissaolo voi sitä muuttaa.

Rikosseuraamusvirasto ei pidä perusteltuna VA-loman myöntämisharkinnassa tulkintaa, jonka mukaan kurinpitovirastokorvauksen suorittaminen lähtökohtaisesti estäisi VA-loman myöntämisen,

mikäli muut perusteet lomalle muuten täyttyisivät. Viraston mielestä kantelijan VA-lomaa ei olisi tullut evätä apulaisjohtajan mainitsemilla perusteilla. Virasto ilmoittaa saattaneensa käsityksensä Konnunsuon vankilan tietoon.

Omasta puolestani katson voivani yhtyä Rikosseuraamusviraston näkemykseen asiassa. Rikosseuraamusvirasto on saattanut näkemyksensä vankilan tietoon. Pidän toimenpidettä riittävänä.

3.4

Kirjeiden tarkastaminen

Kantelijan kirjoitus on kirjeenvaihdon tarkastamisen osalta yksilöimätön.

Olen päätöksessäni 13.6.2008 dnro 1828/2/08 ottanut yleisemmin kantaa vankien kirjeenvaihdon tarkastamiseen. Tyydyn viittaamaan tähän päätökseeni. En katso kantelijan kirjoituksen perusteella olevan aihetta tutkia tätä asiaa enemmälti.

4

TOIMENPITEET

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 10 §:n 1 momentin nojalla annan Konnunsuon vankilan johtajalle huomautuksen vastaisen varalle edellä kohdassa 3.1 selostetusta lainvastaisesta menettelystä. Tässä tarkoituksessa lähetän hänelle jäljennöksen tästä päätöksestäni. Lähetän jäljennöksen päätöksestäni tiedoksi myös Rikosseuraamusvirastolle ja Kaakkois-Suomen aluevankilan johtajalle.